

selskaber, beregnet paa den samme Del af Befolkningen, nemlig paa Skolebørn, saa vidt muligt samledes under een Administration, hvilket utvivlsomt vilde billigere Administrationen, men jeg indrømmer, at hvis det ikke kan lade sig gøre, skal man ikke af den Grund lade Skolesparekasserne sejle deres egen Sø. Jeg antager, at selv om disse Forhandlinger ikke fører til noget, maa vi søge Udveje til at støtte denne Bævægelse. Men jeg vil ogsaa mene, at det vil være naturligt at se paa en anden Side, som har Forbindelse med disse Skolesparekasser, nemlig de egentlige Sparekasser i Landet — i Virkeligheden er jo Skolesparekasserne Filialer for de store Sparekasser —, og intet er derfor naturligere, end om Sparekasserne ogsaa ydede et ringe Bidrag til Opretholdelse af den Filialvirksomhed, som Skolelærere og Skolebørn udfolder. Derfor vil jeg ogsaa fortsætte Bestræbelserne for at faa Sparekasserne til at indse, at de baade tjener sig selv og Samfundet ved at yde Støtte til Opelskning af saa mange som muligt af den Slags Filialer, som Skolesparekasserne i Virkeligheden er. Jeg nærer Haab om, at det skal lykkes paa disse Forhandlingers Vej til naa et Resultat, og jeg kan i alt Fald forsikre, at der ikke mangler Velvillie i Bedømmelsen af denne Institution, og at vi selvfølgelig ogsaa derfor senere vil komme til at beskæftige os med Sagen igen.

Endelig er Navigationsskolen i Marstal paa ny blevet omtalt, og her gælder det jo, hvad den ærede Ordfører er vel vidende om, at jeg ser med Sympati paa og forstaar Berettigelsen af det Ønske, som næres i Marstal om at have en fuldt og vel udrustet Navigationsskole, som ogsaa har den Skibsførerklasse, man kun har ganske enkelte Steder. Jeg gør imidlertid opmærksom paa, hvad der formodentlig heller ikke er ubekendt for dem, der har beskæftiget sig med Sagen, for det første, at det ved Loven om Navigationsundervisning er bestemt, hvilke Byer der overhovedet skal have Navigationsskole, og dernæst at der er givet Ministeren Beføjelse til efter Samraad med Finansudvalgene at bestemme, hvilke af disse Skoler der skal have Skibsførerklasse. En af mine Forgængere har altsaa resolveret, at Marstals Navigationsskole ingen Skibsførerklasse skal have med Statstilskud. Derimod er der givet Tilskud til Skibsførerklasse til Skoler, om hvilke det fra sagkyndig Side hævdes, at der kun er meget ringe Berettigelse til der at opretholde en saadan Skibsførerklasse. Det har, siges det mig, været Hensigten, da man forhandlede denne Sag mellem Finansudvalg

og Minister, at der fra Statens Side skulde udredes Tilskud til 3 Skibsførerklasser i Landet, og der ydes i Øjeblikket Tilskud til en saadan Klasse ved 4 Skoler paa den Maade, at de to Skoler kun faar halvt Tilskud hver. Det var, hvad man den Gang var blevet enig om mellem Finansudvalg og Minister, og jeg kan derfor ikke uden ny Forhandling fravige dette, men en saadan ny Forhandling er jo ogsaa mulig gjort, ikke mindst derved, at Finansudvalget selv ytrer Ønske derom. Jeg skal gerne erkende, at det ogsaa for mig stod som en besynderlig Fejl, at Marstal ikke er kommet med, da der tildeltes nogle Navigationsskoler Skibsførerklasser; thi hele Marstals Karakter er jo i den Grad knyttet til Navigationsvæsenet og Uddannelse til Søfart, at det vilde være særdeles nærliggende, om Marstal havde en i alle Henseender fuldt udviklet Navigationsanstalt. Saa er der imidlertid sket det, at efter at min Forgænger og Finansudvalget var enedes om, at Marstal ingen Skibsførerklasse skulde have, har Marstal Kommune overfor Ministeriet fremsat Ønske om uanset dette dog at faa Tilladelse til at holde Skibsførerklasse, imod at man selv betalte Udgiften derved. Det er ikke ret længe siden, vist et Aars Tid, at dette skete, og at Klassen blev oprettet.

Nu kan det vel siges, at det er lidt ejendommeligt, umiddelbart efter at man har erklæret sig villig til selv at betale, saa at komme og forlange, at nu skal Staten alligevel betale. Jeg forstaar, at man føler det som en Uret, der er blevet begaaet, da Marstal i sin Tid ikke fik denne Skibsførerklasse, og jeg kan indrømme, at man maaske nu er inde i vanskeligere økonomiske Forhold end den Gang, da man tilbød selv at betale. Imidlertid, de Vanskeligheder, der gør sig gældende for Marstal Kommune, gælder ogsaa for Staten; det er jo ikke saadan, at Staten selv har rigeligt med Penge, og Statens Trang til at komme til at betale, hvad andre har paataget sig, er naturligvis ikke overvældende. Imidlertid, Sagen drejer sig ikke om et saa stort Beløb, at det finansielt kan spille nogen nævneværdig Rolle, og jeg har derfor overfor de Henvendelser, der er sket til mig direkte fra Marstal, i og for sig udtalt min Sympati for Sagen, samtidig med at jeg ogsaa stadig fører Forhandlinger med de sagkyndige paa dette Omraade med det for Øje at se at finde en Ordning, der kan føles tilfredsstillende ogsaa for Marstal Kommune og for den Skibsfart, som er knyttet til denne Kommune. Jeg kan derfor paa den Foranledning, som nu paa ny er